

М.М. Копач
студент.

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. Маслак О.О.

НЕВИКОРИСТАНІ МОЖЛИВОСТІ УКРАЇНИ В ІНВЕСТИЦІЙНІЙ СФЕРІ

Може скластися враження, що на зовнішньому ринку начебто все зайнято й "нас ніхто не чекає". Але давайте подивимось уважніше й неупереджено. Наприклад, високорозвинена Німеччина має багато металургійних заводів. Чи є в Україні тут перспективи? Назвемо речі своїми іменами: наша країна – велика металургійна держава. У нас є повний і самодостатній металургійний комплекс: сировина, виробництво, наука, підготовка кадрів. І якщо побудувати сценарій перспективного розвитку галузі, дійдемо висновку – у довготривалому змаганні у цьому напрямі Німеччина безумовно... програє Україні. Але для цього нам необхідно присвятити одну з програм стратегічного розвитку саме металургії.

Франція, Великобританія також дуже багато виробляють металу, але ресурс, наявний в Україні у цьому плані, дає необхідні умови для перемоги в стратегічному змаганні на цьому ринку й над ними. І нас ніколи не наздоженуть Італія, Польща, хоч би як не намагалися. За однієї умови – якщо ми, звісно, сьогодні приймемо правильні рішення.

Продовжуючи говорити про українські пріоритети, можна також виділити машинобудування і високотехнологічне машинобудування. Наприклад, розвиток космічних, авіаційних технологій.

Не забуваймо, що Україна – транзитна країна й одним із перспективних напрямів своєї діяльності повинна вибрати розвиток транзитної інфраструктури, тобто побудувати мережу автобанів із хорошим сервісом, створити розвинену транспортну систему як для перевезення вантажів, забезпечення пасажиропотоків, так і для забезпечення сировинних потоків зі сходу на захід.

Ще один пріоритет нам визначила сама природа, наділивши Україну дуже добрими умовами для високотехнологічного аграрного й біотехнологічного виробництва.

Головна проблема в Україні – це інвестиції, для яких потрібна стабільна ситуація в країні. Україна на правильному шляху, але ще не досягла своєї мети.

Складається враження, що проблема інновацій та інвестицій наразі хвилює усі кола нашого ділового суспільства, однак тільки не ті державні органи, які повинні відповідати за них, внаслідок обов'язків, покладених на них, а саме – представників Державного агентства інвестицій та інновацій України.

У цьому разі нам потрібно брати приклад з країн Західної Європи. Хоч по суті Держінвестицій займається тим же, чим і його закордонні колеги, тобто залученням бізнесу на українську територію, проте наш вітчизняний "ангел – охоронець бізнесу" істотно відрізняється від закордонних [1].

По-перше, Держінвестицій обмежується національною мережею.

По-друге, будучи спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади Держінвестицій приділяє більше уваги участі в написанні нормативно-правових актів, що стосуються інноваційної сфери, а не практичної реалізації свого прямого призначення.

На нашу думку, орган, який можна було б створити в Україні, то це повинно бути Агентство з інвестицій і інновацій, яке б надавало певний перелік послуг.

Так, наприклад, воно могло б, по-перше, надавати інформацію своїм клієнтам, тобто інвесторам і новаторам як про макроекономічні тенденції розвитку України, так і про галузеві новини.

По-друге, надавати консультації. Тобто роз'яснити іноземним компаніям тонкощі місцевого податкового та трудового законодавства, регуляторної політики.

По-третє, допомагати з оформленням документів, домовитися з банком про надання кредитів, підібрати персонал з постачальниками побутових послуг. Одним словом, щоб залучити інвесторів у свою країну, Агентство повинно бути готове на багато що. Причому могло б не кидати своїх підопічних і після їхнього входження на внутрішній ринок, продовжуючи, по можливості, рятувати їх від бюрократичної тяганини.

Отже, висновки напрошуються самі: Україні не вистачає установи, яка на практиці залучала б інвесторів і допомагала б їм долати труднощі, а не боролася "з вітряками" за допомогою чорнила і паперу.

1. *Інвестгазета "Національна ідея України. – Ангели – охоронці бізнесу (або як заохочують іноземних інвесторів на ринок України)". – № 13 від 31.03.2008 р.*
2. *Дзеркало тижня "Світ інновацій і ми". – № 5 (430) від 8–14 лютого 2003 р.*
3. *Дзеркало тижня "Українська інноваційна політика. Що? Де? Коли?". – № 45 (220) від 23–29 травня 2002 р.*